

„Naskoč, synu,“ povedal Pan. „Pevne sa ma drž. Dúhový expres môže byť trochu rýchly, ak naň nie si zvyknutý.“

Démon urobil, ako mu prikázal. Tuho zavrel oči a zavesil sa na Panov veľký chlpatý pás. Cítil, že žalúdok ostal kdesi za ním. Nasledoval hlasný šušťavý zvuk a silná kvetinová vôňa. *Divoké ruže*, pomyslel si a opatrne ňuchal. Máličko otvoril jedno oko a pozrel sa dolu. Vzápätí to oľutoval. Stál na priesvitnom pruhu dúhy, ktorá oblúkom smerovala do neba. Zem za ním sa zmenšovala a zmenšovala. Celé Grécko sa pod ním rozprestieralo ako pokrútená zeleno-jantárová ruka v tmavofialovom morskem kúpeli. Práve chcel vykriknúť hrôzou, keď sa znovu ozvalo zašušťanie a úder. Preleteli hmlistou stenou a pristáli.

„Sme tu,“ povedal Pan. Zoskočil z dúhy a vydal sa v ústrety žiarivým bielym chrámom.

Na Olympe bolo všetko obrovské a veľmi čisté (i keď Démon vo vzduchu zachytil zvláštny a mierne nechutný pach hnoja). Medzi gigantickými mnohofarebnými kvetmi a stromami s trsmi visiaceho strieborno-zlatého ovocia sa pohybovali všemožné nymfy a cherubíni. Démon musel pobehnúť, aby otcovi stačil. Batoh mu udieral o chrbát.

Zrazu pocítil náramnú zlosť. Ako to, že sa jeho otec objavil len tak, z ničoho nič, a uniesol ho bez toho, aby mu čokoľvek povedal? Nebolo to *fér!* Ak má byť upečený a zjedený ako obeť, chce vedieť prečo.

„Hej!“ zvolal Démon. „Hej, ty! Stoj!“

Pan sa zastavil. Veľmi pomaly sa otočil, v očiach mu blčal zelený oheň. Nymfy a cherubíni sa im ihneď pratali z cesty.

„To ‚Hej, ty!‘ kričíš na MŇA, chlapče?“ opýtal sa veľmi ticho.